

civitate: αφαιρ. ενικ.. civitas, civitatis, θηλ. γ': πολιτεία.: γεν. πληθ. civitatum (-ium)

quam: αιτιατ. ενικ. γε'ν. θηλ. της αναφορ. αντωνυμ. qui, quae, quod: ο οποίος -α -ο

lēgēs: ονομ. πληθ. του ουσ. lex, legis, θηλ. γ : νόμος

continent: γ πληθ. οριστ. ενεστ contineo, continui, contentum, continēre 2: συγκρατώ

boni: ονομ. πληθ. γε'ν. αρσ. του επιθ. bonus -a -um

virī: ονομ. πληθ. του ουσ. vir, viri, αρσ. β : άνδρας

libenter: επίρρ.: πρόθυμα

servant: γ ' πληθ. οριστ. ενεστ. servo, -avi, -atum, -āre 1: τηρώ,

enim: αιτιολογ. σύνδ.: γιατί. Εισάγει κατά παράταξη.

est: γ ενικ. οριστ. ενεστ. τον βοηθητ. ρήμ. sum, fui, -, esse: είμαι, υπάρχω

fundamentam: ονομ. ενικ. του ουσ. fundamentam -i, ουδ. β : θεμέλιο

libertatis: γεν. ενικ. του ουσ. libertas -tatis, θηλ. γ : ελευθερία

fons: ονομ. ενικ. του ουσ. fons, fontis, αρσ. γ ': πηγή. Προσοχή: γεν. πληθ. fontium

aequitatis: γεν. ενικ. του ουσ. aequitas -tatis, θηλ. γ': δικαιοσύνη. όχι πληθ.

mens: ονομ. ενικ. του ουσ. mens, mentis, θηλ. γ': νους, πνεύμα. γεν. πληθ. mentium

animus: ονομ. ενικ. του ουσ. animus -i, αρσ. β': ψυχή

consilium: ονομ. ενικ. του ουσ. consilium -ii (-i), ουδ. β': σκέψη

sententia: ονομ. ενικ. του ουσ. sententia -ae, θηλ. α': άποψη, κρίση, γνώμη

posita ēst: γ' ενικ. οριστ. παρακειμ. παθητ. φων. του ρήμ. pono, posui, positum, ponere 3:

ut: παραβολ. συνδ.: όπως

corpora: ονομ. πληθ. του ουσ. corpus -oris, ουδ. γ ': σώμα

nostra: ονομ. πληθ. γε'ν. ουδ. της κτητ. αντωνυμ. noster, nostra, nostrum, α' προσ για πολλούς

sine: πρόθ. + αφαιρ.: χωρίς

mente: αφαιρ. ενικ. του ουσ. mens, mentis, θηλ. γ': νους, πνεύμα. Προσοχή: γεν. mentium

sic: επίρρ. τροπικό: έτσι

sine: πρόθ. + αφαιρ.: χωρίς

non: αρνητικό μόριο: όχι, δεν

stāt: γ' ενικ. οριστ. ενεστ. ενεργ. φων. του ρήμ. sto, steti, statum, stārej: στέκομαι, υπάρχω

ministri: ονομ. πληθ. του ουσ. minister -stri, αρσ. β ': υπηρέτης

sunt: γ ' πληθ. οριστ. ενεστ. του βοηθητ. ρήμ. sum, fui, -, esse: είμαι, υπάρχω

magistrātus: ονομ. πληθ. τον ουσ. magistrātus -us, αρσ. δ': αρχές

interpretēs: ονομ. πληθ. του ουσ. interpretes -pretis, αρσ. (εδώ) γ : ερμηνευτής

ludices: ονομ. πληθ. του ουσ. iudex -dicis, αρσ. γ : δικαστής

denique: επίρρ.: τελικά, στο τέλος

omnes: ονομ. πληθ. γε'ν. αρσ. του επιθ. omnis -is -e, γ'κλ.: όλος, ο καθένας.

servi: ονομ. πληθ. του ουσ. servus -i, αρσ. β : δούλος, υπηρέτης.

liberi: ονομ. πληθ. γεν. αρσ. του επιθ. liber, iibera, liberurn: ελεύθερος

esse: απαρεμφ. ενεστ. του βοηθητ. ρήμ. sum, fui, -, esse: είμαι, υπάρχω

possumus: α' πληθ. οριστ. ενεστ. του ιδιότυπου ρήμ. possum, potui, , posse: μπορώ

.....ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ.....

In civitate, eā civitate, -, boni viri libenter legēs servant: κύρια πρόταση κρίσης

servant: ρήμ., viri: υποκ., boni: επιθ. προσδ. στο viri, legēs: αντικ. στο servant, in civitate: εμπρόθ.

προσδ. που δηλώνει στάση σε τόπο, eā: επιθ. προσδ. στο civitate, libenter: επιρρ. προσδ. τρόπου.

1. **quam legēs continent:** δευτερ. αναφορ. πρότ., προσδιοριστική στο in eācivitate. Εισάγεται με την αναφορ. αντωνυμ. quam και εκφέρεται με οριστ. (ενεστ.), γιατί δηλώνει το πραγματικό. continent: ρήμ., legēs: υποκ., quam: αντικ. στο continent.

3. **Lex enim ēst fundamentam libertatis, fons aequitatis:** κύρια πρόταση κρίσης
ēst: συνδεδ. ρήμ., lex: υποκ., fundamentum - fons: κατηγορούμ. στο lex, libertatis: γεν. αντικειμενική στο fundamentum, aequitatis: γεν. υποκειμενική στο fons.

4. **Mens et arumus et consilium et sententia civitatis posita ēst in legibus:** κύρια πρόταση κρίσης
posita ēst: ρήμ., mens [et] animus [et] consilium [et] sententia: υποκ. (το ρήμ. βρίσκεται στον ενικό, καθώς συμφωνεί με το πλησιέστερο υποκ.), civitatis: γεν. υποκειμενική στο sententia, in legibus: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει στάση σε τόπο (μεταφορικά).

5. **Ut corpora nostra sine mente:** δευτερ. απλή παραβολ.-συγκριτ. πρόταση
non stant (ενν.): ρήμ., corpora: υποκ., nostra: επιθετ. προσδ. στο corpora, sine mente: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει έλλειψη, στέρηση.

6. **sic civilas sine legē non stāt:** κύρια πρόταση κρίσης
non stāt: ρήμ., civilas: υποκ., sine legē: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει έλλειψη, στέρηση, sic: επιρρ. προσδ. που δηλώνει τρόπο.

7. **Legum ministri sunt magistrātus:** κύρια πρόταση κρίσης
sunt: συνδεδ. ρήμ., magistrātus: υποκ., ministri: κατηγορούμ. στο magistrātus, legum: γεν. αντικειμενική στο ministri.

8. **legum interpretēs iudices:** κύρια πρόταση κρίσης
sunt: (ενν.) συνδεδ. ρήμ., iudices: υποκ., interpretēs: κατηγορούμ. στο iudices, legum: γεν. αντικειμενική στο interpretēs.

9. **legum denique omnes servi sumus:** κύρια πρόταση κρίσης
sumus: συνδεδ. ρήμ., omnes: υποκ., servi: κατηγορούμ. στο omnes, legum: γεν. αντικειμενική στο servi, denique: επιρρ. προσδ. χρόνου.

10. **sic enim liberi esse possumus:** κύρια πρόταση κρίσης
possumus: ρήμ., nos (ενν.): υποκ., esse: αντικ. στο possumus, τελικό απαρέμφ. nos (ενν.): υποκ. απαρέμφ. esse, ταυτοπροσ., liberi: κατηγορούμ. στο nos, sic: επιρρ. προσδ. τρόπου